

**Prosodia In Vocabularium Bilingue, Latinum, Et
Lusitanum, Digesta, In Qua Dictionum Significatio, Et
Syllabarum Quantitas Expenditur**

Pereira, Bento

Eborae, 1732

Breves, de que usaram os Antigos na letra E.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60012](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-60012)

Fervida quod subtile exurdent vina palatum.
 * Exurgo, es, urfi. Apertar, espremer, opprimir. Cath.
 * Exurgito, melius Exurgito, as, avi, atum. Esgottar. 3.b.
 Iba.
 Exrigo, is, urexi, urrectum. Alevantarse, levantar se,
 iufer. Cic.
 * Exurges, ei, Exurigo, inis. Vide Esuries, Esurigo post
 Edo supra.
 Exaro, is, ussi, ustum. Queimar, abrazar, consumir com
 fogo. 2. l. Virg. Encl. 6.
 Infectum elutur scelus, aut exuritur igne.
 Exratus, a, um. Consa quemada, abrazada, &c. Cic.
 Exstio, omis, f. g. A queima, & queimadura, &c. Incr. l.
 Cic.
 Exuleito, as, avi, atum. Espertar. 3. b. Cic.
 * Exuthemus, i, m. g. Figura pera diminuir, & despre
 zir. 2. l. 3. b. Amalib.
 Exuviae, arum, f. g. pl. Os despojos, ou vestidos do inimigo;
 um, as pelles das feras. 2. b. Virg. En. 4.
 Impus, exuviasque omnes, lectumque jugalem.
 * Enviam, quod Protag. Isid.
 Exydatois, Exydria, Exypnites. Vide Exhydatois, Exhy
 dia, Exhypnites supra.

Breves, de que usaramos Antigos na letra

E.

E. E. Ens, Ejus. E. A. Ejus artas. E. B. Ejus bona.
 E. C. E comitio, E capitulo. E CONV. E convitio.
 ED. ABSC. P. Edidit abscondita pecunia, E. C. S. AB. E
 jus causa senatus abdicavit. E. D. Ejus dominus. EE. N.
 P. Effe non potest.
 E. F. ejus filius. E. E. Ex edicto. E. H. Ejus haeres. E. L.
 Editalex.
 E. H. E. Ex hereditate est. EIMO. Ejusmodi, E. L. Edi
 tales
 ELG. B. EI. Elanguit bonitas ejus, E. I. M. C. V. Ex jure
 munu consertum vocavit. EM, vel EIM. Ejusmodi.
 EMP. Empitor. E. N. Etiam nunc. EOR. Eorum, E. P.
 Edendum parce.
 EPM. Epitaphium. EP. Epulatio. E. P. E publico. EP. E
 pistola.
 EP. M. Epistolam mittit. E. PR. Et præparat. EPS. E.
 píscopus.
 EQ. C. Equestris cohortis. EQ. M. SP. POM. Equitum
 insigter Sp. Pompeianus. EQ. P. Equus publicus. EQ.
 R. Equus Romanus.
 EQ. COH. Equestris cohortis.
 ER. Erunt, Erit. ERG. Ergo. ERP. Eripet. ER. P. Erit
 pater.
 E.R.B. Ejus regit bona. E.R.A. Ea res agitur. E. S. E senatu.
 E. S. A. MR. E sacra æde Murtis. ESS. VDD. MM. R.
 Eſſe videndum monumentum Regis. EE. Eſſe.
 EE. I. P. Eſſe in potestate, vel in posterum.
 EE. MG. P. Eſſe magnus potest. Eſſe magister potest.
 EE. M. F. I. Eſſe magis fieri jussit.
 E. ERG. R. Ejus ergo rex.
 ET. Etiam. ET. NC. Et nunc.
 EV. Ejus. E. V. V. N. V. V. E. Ede, ut vivas, ne vive, ut edas.
 EVOVA. Sæculorum Amen.
 EX. Exigitur, Exactus. EX. B. Ex bonis.
 Ex. C. Ex confuetudine, Ex concione, Ex condicione.
 EXCVR. Excursus. Ex D. A. vel Ex D. AVG. Ex domo
 Angusti.
 Ex. M. Ex malitia. E. M. D. Ejus memoria dixit.

F A

F^{*} Aba, æ, f. g. A fava, legume. 1. b. Ovid. Faſt. 4.
 Tertia res, dura culmen inane faba.
 Faba porcina, vel suilla. O membro herva. Amalib.
 Faba Egyptia, vel Pontica. Fava de Egypto, herva naſca
 lha, & raiz semelhante à do inhame. Dioſc.
 * Fabula, æ, f. g. dim. A favimba, fava pequena. 1. 2. b. Plant.
 Fabulum, i, n. g. A fava. 1. 2. b. Cic.
 * Fabacia, æ, f. g. Manjar de fava. 1. b. 2. l. Plin.
 * Fabaginus, a, um. Consa de fava. 1. 3. b. 2. l. Catb.
 * Fabago, inis, f. g. As cascas das fava. 1. incr. b. 2. l. Ant.
 Fabalia, um, n. g. pl. As canas das fava. 1. b. 2. l. Plin.
 Fabalis, & lc. Consa de fava. 1. b. 2. l. Ovid. Faſt. 4.
 Certe ego de vitulo cinerem, ſipulamque fabalem.
 * Fabale, is, n. g. Ofaval. 1. b. 2. l.
 * Fabalum, ii, n. g. A fava, o manjar de fava. 1. b. 2. l.
 Amalib.
 * Fabalinus, i, m. g. O Deos, que se cria, eſſinava a fallar os
 meninos. 1. 2. l. 3. b. Amalib.
 * Fabana, orum, n. g. pl. As canas das fava. 1. 2. b. L. Phil.
 Fabarie calendæ. O primeiro dia de Junho 1. b. 2. l. Cod. II.
 * Fabarius, a, um. Consa de fava. 1. b. 2. l. Catb.
 * Fabarie, æ, f. g. O tempo das fava. 1. b. 2. l. Cod. II.
 Fabarii, orum, m. g. pl. Musicos. que comiam fava per
 ter a voz branda. 1. b. 2. l. Isid.
 * Fabarium, ii, n. g. Ofaval. 1. b. 2. l. Amalib.
 Fabatar, is, n. g. Fabatarū, ii, n. g. O prato, em que offercam
 manjar de fava ao Deos Lar. 1. b. 2. 3. incr. l. Salm.
 * Fabatarium, ii, n. g. item, farinha, ou papas, ou manjar
 de fava. 1. b. 2. 3. l. Salm.
 * Fabatum, ii, n. g. As fava, o grao das fava. 1. b. 2. l. Suppl.
 * Fabatum, i, n. g. A fava, a rigaria, ou papas de fava. 1.
 b. 2. l. Suppl.
 * Fabea, æ, f. g. A menina, a moça. 1. b. Suppl.
 Fabella. Vide post Fabula infra cum reliq.
 * Fabeus, ei, m. g. O menino, o moço. 1. b. Suppl.
 Faber, bri, m. g. O oficial mecanico, que trabalha em ma
 teria dura, v. g. ferreiro, carpinteiro, &c. item, peixos
 gallo. 1. b. Juv. 7.
 Sedisti, qua nemo faber, qua nemo federet.
 * Faberulus, i, m. g. dim. O officialinho, &c. 1. 3. b. Amalib.
 Faber, bra, brum. Consa official, conſa engenhosa. 1. b. Ovid.
 Met. 8.
 Dedalus ingenio fabra celeberrimus artis.
 Fabra, æ, f. g. A molher official, ou mestra de algum officio
 &c. 1. b. Apul.
 * Fabrè, adv. Artificiosamente. Faberrimè, adv. Suppl. Mu
 ito artificiosamente. 1. p. b. Apul.
 * Faberrimus, a, um. Consa feita com muito artificio. 1. p. b.
 Apul.
 Fabrefacio, is, feci, factum. Obrar, edificar, fazer com ar
 te. 1. com. 2. 3. b. Plin.
 Fabrefactus, a, um. Consa feita com artificio. 1. com. 2. b.
 Fabrico, as, avi, atum. Fazer com arte, artificiofamento.
 Om. b. Ovid. Met. 15.
 Miserat hunc illi Therses, fabricaverat Alcon.
 Fabricor, aris, atus sum, quod Fabrico. 2. b. Cic.
 Fabricatus, a, um. Consa fabricada, ou fabricadora. 1. com.
 2. b. 3. l. Curt.
 Fabricator, oris, m. g. O edificador, fabricador, artifice, &c.
 1. com. 2. b. 3. incr. l. Virg. En. 2.
 Et Menelaus, & ipse dolis fabricator Epens.
 Fabricatio, omis, f. g. A fabrica, tenda, ou casa de carpinteiro, ou
 de outro official, arte, ou obra artificiofa; item, o enxano.
 1. com. 2. b. Lucr. 4.